

Esipuhe

Seija Jalagin

Japani-harrastus Suomessa jatkuu ja vahvistuu vuosi vuodelta. Populaarikulttuuri, *manga* etunenässä, on tullut jäädäkseen länsimaisten nuorten ajanvietteeksi. Yliopistoissa se näkyy japanin kielen kurssien suurena suosiona. Esimerkiksi Oulun yliopistossa kaksi syksyisin alkavaa alkeiskurssia täyttyy ennätysajassa. Myös kaupungin lukioissa ja kansalaisopistoissa japanin kurssit ovat suosiossa. Parisataa harrastajaa kokoontuu säännöllisesti OMAKE:ssa eli Oulun Manga- ja Animekerhossa. *Gosurori* eli pukeutuminen *mangan* hahmojen innoittamiin asuihin näkyy myös Oulun katukuvassa.

Aikanaan nuorten innostus *mangaan*, japanilaiseen musiikkiin ja muihin populaarikulttuurin muotoihin laajennee joidenkin kohdalla kiinnostukseksi yleisemmin japanilaista kulttuuria ja yhteiskuntaa kohtaan. Näistä aktiiveista kasvaa opintojen ja ammattien myötä suomalaisia Japanin-tuntijoita. Aasia vetää, yhä uudet alueet nousevat taloudellisen ja kulttuurisen kiinnostuksen kohteeksi. Aasian jäteistä Kiinaan ja Intiaan suuntautuu juuri nyt lukuisasti suomalaisiakin opiskelijoita, joille niin sanottu kulttuurinen lukutaito on itsestään selvä osa tulevaa ammattitaitoa. Sitä voidaan hankkia ja harjoitella monin tavoin. Esseiden, artikkeleiden ja opinnäytteiden laatiminen on yksi mahdollisuus, kuten uusin *Harukaze* osoittaa.

Vuoden 2008 *Harukaze* sisältää moni-ilmeisen paketin Japania käsittelevää tietoa esihistoriasta viimeaikaisiin poliittisiin ilmiöihin. **Anniina Wallin** valottaa lyhyttä mutta merkittävää, ja toisaalta vähän tunnettua Kofunkautta (noin 200–550 jKr.), jolloin Japanissa rakennettiin vielä Egyptin mahtavia pyramideja suurempia hautoja. Useat niistä ovat edelleen avaamatta ja tutkimatta. **Sanna Nissinen** puolestaan läpikäy länsimaisen Japani-kuvaston tuottanutta eksotisoivaa katsetta. Sen pohtiminen on tärkeää kaikille meille, jotka projisoimme omia mieltymyksiämme ja pelkojamme vieraisiin kulttuureihin. Kohtaammeko todellisen kulttuurin ja sen ihmiset – vai vain omien päänäpintymiemme ja ennakkoluulojemme läpivalaisemia mielikuvia? Yksi osa länsimaisten eksoottisena pitämää kulttuuria on *yakuza* eli niin sanottu Japanin mafia, järjestäytyneen rikollisuuden monikasvoinen verkosto, jota **Satu Hämäläinen** käsittelee artikkelissaan sekä yhteiskunnan että *yakuzan* jäsenten näkökulmasta.

Juha Saunavaara puolestaan tarttuu aiheeseen, joka saattaa ensi katsojalta tuntua marginaaliselta, mutta nousee tämän tästä hankauskohdaksi – ja myös länsimaisiin tiedotusvälineisiin asti – Japanin ja sen aasialaisten naapureiden välisissä suhteissa. Japanin pääministerit ovat viime vuosina säännöllisesti vierailleet Yasukuni-pyhäkössä, joka on omistettu sodissa tai muutoin Japanin puolesta henkensä menettäneiden muistolle. Koska Yasukunissa kunnioitetaan myös toisen maailmansodan sotarikoksista tuomituita, Kiinassa on paheksuttu pääministerien vierailuja nationalistisina ja maiden välisiä suhteita vähättelevinä tekoina. Artikkelin kautta avautuukin näkymä nationalismin ilmenemismuotoihin ja kansakunnan sotilaallisen menneisyyden merkitykseen nykypäivän ulkopoliittisissa suhteissa.

Harukazen artikkelit ovat syntyneet tekijöidensä kurssityönä Oulun yliopiston Japani-opintojen tiedejuttukurssilla lukuvuonna 2006–2007 tai pohjautuvat historiatieteen opinnäytteisiin. Kirjoittajat ovat editoineet ja viimeistelleet tekstit yhdessä *Harukazen* toimittajan ja toimitussihteerin kanssa.

Tampereella 5. toukokuuta 2008

Seija Jalagin

Tekijä: Seija Jalagin.

Artikkeli: Esipuhe.

Julkaisu: Harukaze – Kirjoituksia Japanin kulttuurista.

Numero: 4.

Julkaisupäivämäärä: 13.5.2008.

Julkaisija: Japani-opinnot, Oulun yliopisto, Oulu.

ISSN: 1458-2899.

URL: http://www.oulu.fi/hutk/japani/Harukaze/Jalagin_2008.pdf

---